

Η Σύναξη των Αγίων Δώδεκα Αποστόλων

/ [Βίοι Αγίων](#)

Οι Απόστολοι του Χριστού θα ξεχωρίζουν μέσα στην Ιστορία της Εκκλησίας, σαν οι υπέρλαμπροι αστέρες πρώτου μεγέθους της πνευματικής ζωής. Την 30η Ιουνίου, η Εκκλησία γιορτάζει τους δώδεκα Αποστόλους που αρχικά εξέλεξε ο Κύριος, πλην του Ιούδα Ισκαριώτη. Αυτοί είναι: Σίμωνας (Πέτρος), Ανδρέας, Ιάκωβος, Ιωάννης, Φίλιππος, Θωμάς, Βαρθολομαίος (Ναθαναήλ), Ματθαίος, Ιάκωβος του Αλφαίου, Σίμωνας ο Ζηλωτής, Ιούδας ο αδελφός του Ιακώβου του μικρού και ο Ματθίας, που εξελέγη μέσα στο υπερώο τις παραμονές της Πεντηκοστής, σε αντικατάσταση του Ιούδα του Ισκαριώτη. Τη ζωή του καθενός των Αποστόλων αυτών, σκιαγραφούμε στις ιδιαίτερες γιορτές τους. Εδώ γίνεται υπενθύμιση της ενότητας που είχαν μεταξύ τους, αλλά και της ηθικής τους, που τόσο συνέβαλε στην πνευματική εν Χριστώ αναγέννηση του κόσμου. Έχουμε, λοιπόν, χρέος και εμείς οι αγωνιζόμενοι χριστιανοί, να κινούμαστε στα ίχνη τους και με θερμό ζήλο για τη διάδοση του σωτηριώδους μηνύματος του Ευαγγελίου, που διέπνεε κι αυτούς, να γίνουμε μιμητές του έργου τους.

Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ὡς δωδεκάπυρρος, λυχνία ἔλαμψαν, οἱ Δωδεκάριθμοι, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, Πέτρος καὶ Παῦλος σὺν Λουκᾷ, Ἀνδρέας καὶ Ἰωάννης, Βαρθολομαῖος Φίλιππος, σὺν Ματθαίῳ καὶ Σίμωνι, Μάρκος καὶ Ἰάκωβος, καὶ Θωμᾶς ὁ μακάριος, καὶ ἠΰγασαν τοὺς πίστει βοώντας χαίρετε Λόγου οἱ αὐτόπται.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν, τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Κάθισμα

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Κατοικισθέντες ἐν φωτὶ ἀπροσίτῳ, ὡς οἰκητήρια φωτὸς πεφυκότες, οἶκον ὑμῶν τὸν ἅγιον φωτίζετε ἀεὶ, θείαις προσφοιτήσεσιν· ὅθεν πίστει βοῶμεν· Σκότους ἡμᾶς ῥύσασθε, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ χαλεπῶν ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, ἐκδυσωποῦντες τὸν Κτίστην Ἀπόστολοι.

Ὁ Οἶκος

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου, πλάτυνόν μου τὸ στόμα, καὶ πληρώσας αὐτό, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἃ διδάσκω, ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν· ἐὰν γὰρ λέγω, καὶ μὴ πράττω, ὡς χαλκὸς ῥήκων λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Μεγαλυνάριον

Πέτρον Παῦλον Μάρκον σὺν τῷ Λουκᾷ, Φίλιππον, Ἀνδρέαν, Ἰωάννην τε καὶ Θωμᾶν,

Σίμωνα Ματθαῖον, καὶ τὸν Βαρθολομαῖον, σὺν θείῳ Ἰακώβῳ ὕμνοις τιμήσωμεν.

Πηγή: www.saint.gr